

הכל על התרנגולת

הקטנה האדומה

ציורים – ג'וני גרואל

לפני זמן רב,

אך אינני יודע מתי
חיה באזור כפרי אחד
תרנגולת אדומה קטנה.

היא לבשה סינור נחמד
וגם כומתה קטנה
והיא הלכה פיקי-פיקי
כפי שהולכות התרנגולות.

היא חיה כל חייה
באותו בית קטן
שעמד לבד ובודד
בדיוק בקצה היער.

הבית היה חמים ונעים
וסביבו גינה קטנה,
בדיוק כפי שתרנגולת קטנה
יכולה לטפל בה.

אך השועל הזקן הרשע
ניסה שוב ושוב
למצוא תעלול ערמומי
כדי לתפוס אותה.

אך היא הייתה חכמה
והוא לא הצליח למצוא אותה,
וכשיצאה מהבית
תמיד נעלה את הדלת.

בוקר אחד, בשעה מוקדמת
לפני שהשמש חממה את הארץ
אמר השועל הרשע לאשתו
"תכיני את הסיר הגדול."

"אני מנסה עוד פעם
ואחזור בקרוב,
תראי שהפעם
אתפוס את התרנגולת האדומה."

ופעם, לפני זמן,
באותו הזמן כמובן,
חי שועל רשע זקן
בין שיחים קוצניים.

השועל הזקן הרשע
בשקט זחל בשדות
לבוש כובע ומעיל ארוך
וגנב ברווזים ואווזים.

ביתו היה בפסגת תל
עשוי מסלע ואבן,
הוא חי שם לבדו
רק עם אישתו השועלה.

הבית היה לח ופרוץ לרוחות,
מכוער, קר ומוזנח.
תרנגולת אדומה קטנה
לא הייתה שמחה לגור שם.

וחבש את כובעו ושם שק על כתף,
והלך בשקט ובהסתר,
עד שראה בסוף
את הבית הקטן של התרנגולת.

הוא שם את השק על הארץ,
איפה שהוא אחרי עץ
ובעצמו נשכב לצפות,
בשקט וללא נייע.

כבר התעייף מהמתנה
כשדלת הבית נפתחה,
ותרנגולת קטנה אדומה
יצאה לאסוף זרדים להסקה.

היא הלכה פיקי-פיקי
נקיה וללא דאגה
השועל הרשע הזקן הביט
והיא כלל לא חשבה עליו!

ובזמן שאספה זרדים
הוא זחל לתוך הדלת,
וצחק לעצמו "הו-הו" בשקט
ושם את השק על הרצפה.

הוא עמד שם מוסתר וצוחק,
והציץ דרך החרכים
וראה את התרנגולת האדומה,
חוזרת כעבור רגע הביתה.

היא נכנסה עם חבילת זרדים
עליזה ובלי דאגה,
והשועל הרשע קפץ עליה
"תפסתי אותך!" הוא קרא.

"לא עזרו לך מנעולים ובריחים" אמר
"סתם טיפשה היית,
אם חשבת שתוכלי להתחמק
משועל זקן כמוני!"

השועל הזקן הרשע
תוך רגע פתח את השק,
הרים אותה בשמחה
והכניס אותה פנימה.

הוא שם את השק על כתפו
ויצא בדרך הביתה.
"איזו ארוחה טובה תהי!" אמר
"תרנגולת אדומה קטנה שלי!"

וכך היא הייתה שם בשק
סגורה ודחוסה פנימה
היה לה שם מאוד לא נעים,
לחוצה, ללא אוויר ובחושך.

ואז נזכרה במספריים,
שהחזיקה בכיס סינורה.
"אחתוך חור ואראה איפה אני"
אמרה ועשתה כך.

מובן שהתרנגולת הקטנה
נבהלה מאוד מכך,
הפילה את כל הזרדים
והקימה צעקה גדולה.

היא הספיקה עוד לעוף על קורה
של התקרה שמעל הראש
שם השועל הרשע הזקן
לא יכול היה להשיג אותה.

אז הוא רץ סביב, סביב
סביב לכל החדר,
והביט מדי פעם למעלה.
צוחק וחורק את שיניו.

זה הבהיל אותה עוד יותר
היא השמיעה קול זעקה
נפנפה בכנפיה חזק
ונפלה מהקורה למטה.

בינתיים השמש עלתה
ונעשה חם מאוד
והשועל הזקן הרשע התעייף
כשהתחיל לעלות על התל.

הוא נשכב על משטח אזוב
ואמר "אולי אני עצל, אבל
אנוח קצת וארדם רגע
ומצמץ ועצם את עיניו.

התרנגולת הקטנה האדומה
הייתה מאוד שמחה מכך
שכבר לא טלטל אותה
בהליכה המהירה.

היא אמרה "אחרי החור הקטן
למה שלא אחתוך גדול?"
וחתכה חריץ ארוך
עד שיכלה לצאת בעצמה!

היא שמחה להיות חופשית
ואמרה "כעת צריך למהר,
אבל לפני שאלך,
אעשה תעלול לרשע זה."

היא לקחה אבן גדולה
כפי שרק יכלה להזיז,
דחפה ומשכה עד שהצליחה
להכניס אותה דרך החור.

ואז רצה מהר הביתה
כמה שרק רגליה נשאו אותה
הפעם לא הלכה פיקי-פיקי
תהיו בטוחים בכך!

היא ירדה מהתל מהר
ופרצה דרך דלת ביתה
"איזה מזל!" נשמה כבודות
"אני שוב בביתי."

כשהשועל הרשע התעורר
היה כבר מאוחר וחשוך
הוא שם את השק על כתפו
והרגיש שהשק כבד.

"וי!" אמר "היא שוקלת כמו אווז
וחשבתי שהיא קלת משקל.
איזו ארוחה נהדרת תהיה לנו
מהתרנגולת הקטנה האדומה!"

וכך הוא נשא את השק הביתה
והזיז אותו מימין לשמאל
וכשהגיע לדלת
שם אישתו השועלה כבר חיכתה.

היא אמרה "אתה עייף, יקירי"
והוא ענה "אבל תפסתי אותה"
והוא נשם ונשף באומרו
"כי כפליים שמנה ממה שחשבתי."

הוא שאל "האם המים בסיר כבר רותחים?"
והיא ענתה "רותחים כבר"
"תורידו את המכסה, יקירתי,
ונשפוך אותה ישר פנימה."

השועלה הורידה את מכסה הסיר
השחור, החם והרותח
והשועל הזקן בחיפזון
פתח את קשריו של השק.

"ספלש!" נפלה האבן הגדולה
ואיזה "ספלש" זה היה
אני חושב שעוד מעולם
לא שמעו מכה כזו.

הדבורים, הארנבות והציפורים
שנשכבו כבר לישון ללילה
התעוררו בכל היער בבהלה
ולא הבינו מה קורה.

והמים מהסיר הרותח
נשפכו לכל הצדדים
וכוו למוות את השועל הרשע
ואת אישתו השועלה.

הם נשארו כווים ומתים
בביתם בפסגת התל
שם שכבו ויתכן
ששוכבים שם עד היום.

אבל התרנגולת חיה כמו קודם
בביתה סמוך ליער
הלכה פיקי-פיקי בחצר
ועבדה קשה למחייה.

"היו לי צרות גדולות,
ונקווה שהן לא תחזורנה
העיקר הם חיים שקטים!"
אמרה התרנגולת הקטנה האדומה.